

{ אז נדברו }

פרשת ויחי תשפ"ד | גליון מספר: 632 | לסדר: "תודה אתה יודך אחי..."

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

סוף שנה לוועידה,
זו הזדמנות לתרום ולקבל
קבלה המוכרת להחזיר מס,
או למה אתהם מחכים??
איך תורמים?
באופציות שלהלן:

כך אתם שותפים איתנו

בהוצאות ובזכויות:

בבנק: פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת להחזיר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

בשורות טובות

משועות ונהמות!

שבט גד!!! אחריות ציבורית!!! לשרת!!!

הבהרה: קריאת מאמר זו לשם שינוי מותנית בכמה תנאים: דבר ראשון: היא מיועדת רק למי שקורא את המאמר עד הסוף!!! דבר שני: מאמר זה מיועד רק למי שיועד קרא וכתוב ויודע לקרא בלי ניקוד... מי שלא יודע קרוא וכתוב שלא יתקשר אלי אח"כ... דבר שלישי: אם יש לך השגות על מה שכתוב... אני מציע לך לקרא שוב... בסדר???

אז ככה: יש את הפולמוס הנצחי והנדוש וההסטורי שכל חרדי מכיר אותו: למה החרדים לא משרתים בצבא?? שאלה מוכרת ונדושה!!! עכשיו ככה: אתה מבין לבד שיש ליהדות החרדית משנה סדורה בעניין... יש תשובות ברורות ומוצקות! וכל חרדי בממוצע נשאל אי פעם בשאלה זו והיה צריך לענות עליה... ו... ותמיד טוב ומומלץ שהתשובה תהיה מוכנה בהישג יד כדי לשלוף אותה בעת הצורך... עכשיו ככה: שמתי לב לדבר מוזר: כמה שיצא לי לדבר בנושא הזה... וכמה ששמעתי שיחות וועדים שלימים סביב הפולמוס הזה למה אנחנו לא משרתים... בסופו של דבר... תמיד כשמגיע שעת אמת ומישהו מתריס לעברי: למה החרדים לא משרתים?? אני פתאום מתבלבל... אני כאילו שוכח את כל התשובות ששמעתי... ואני מוצא את עצמי "ממציא" את התשובה כל פעם מחדש... כאילו פעם ראשונה שאני נפגש בשאלה הזו...

ותמיד זה היה מוזר לי!!! כי מדובר בנושא כ"כ נדוש... אז למה בשטח זה כ"כ מבלבל לי???

אז זהו!!! בשבועות האחרונים... בעקבות המלחמה, שהנושא שוב צץ... פתאום נפל לי האסימון!!! פתאום קלטתי מה הבעיה שלי!!! מה שהתברר... שלמרב האבסורד שכשואלים אותי למה החרדים לא משרתים?? זה לא שאני לא יודע תשובה!!! אלא אני פשוט לא מבין את השאלה!!! כלומר: אין לי בעיה הם התשובה!! אני תקוע הרבה לפני כן... בשאלה!! מתברר שאני לא באמת מצליח להבין מה פה השאלה... ואני אסביר גם למה...

תבין: כשנשאלת השאלה: למה חרדים לא מתגייסים לצבא... מה טמון בשאלה הזו?? שיש פה נקודת הנחה ברורה שמוסכמת על כולנו!! כככולנו מבינים שצריך לשרת!!! זה לא נושא לדיון... רק מה?? כל מה שנותר לנו לברר זה רק: למה החרדים לא משרתים?? אני חוזר שוב: לכולנו ברור שצריך לשרת... כל מה שנותר לברר זה למה החרדים לא?? שמעת מה אמרת?? אני חוזר שוב בפעם השלישית... לכולנו ברור שצריך ל... ל... ל... לשרת!!! אה... מה? מה אמרת? לשרת?? מה זה "דבר" הזה?? איך זה נראה... עגול?? משולש? באיזה צבע?? איך מאיימים את זה בכלל?? אז זהו!!! שהמוסכמה הכ"כ ברורה הזו שצריך לשרת!!! לא נעים לומר, אבל אצלי בתור חרדי, אני לא מבין מה זה המונח הזה!! אנחנו לא גדלנו על המוסכמה הזו בגרוש... אין לנו שמץ של מושג במה מדובר בכלל!!!

עכשיו רק תבין: למה כל ששואלים אותי למה חרדים לא משרתים... למה אני מתבלבל כל פעם מחדש ולא זוכר את התשובה... נו... למה? כי למייעשה אני בכלל לא מבין את השאלה... (תבין: יש לי תשובות על שאלות!! אבל כשאני לא מבין את השאלה... התשובה נהפכת להיות דקלום של משפטים...)

רק לשבר את האוזן: תאר לעצמך שיום אחד אני 'נופל' על איזה חילוני ומתחיל להתקוף אותו: תגיד לי: למה אתם לא לומדים בקיאות?? למה בסדר א' אתם מספיקים רק שמונה דפים בזמן חורף?? אה...? תחשוב שאני מנחית על חילוני כזו שאלה עעל הבוקר... ותחשוב שהוא עוד צריך לספק לי תשובה על זה!! מה... מה הוא יעשה?? הוא יסתכל עלי כאילו נפלתי מהירח... מה... מה אמרת?? בקיאות?? סדר א'?? מי?? זה אולי קשור להזכרת נשמות... בקיצור: במקרה הטוב הוא ירוץ מהר ל"בינה מלאכותית" והיא תקשקש לו שם שם משהו... והוא יצטרך לשנן את התשובה בע"פ. כי הוא אפילו לא התחיל להבין את השאלה. (בקיצור: השאלה ראשונה של הגמ' הראשונה 'תנא הכי קאי דקתני מאימתי'!! מאיפה התנא יודע שצריך לקרא ק"ש שהוא כבר שואל מאימתי) אז זה בדיוק מה שקורה איתי! כשחילוני שואל אותי: למה החרדים לא מתגייסים לצבא... זה בדיוק כמו שאני אשאל אותו למה אתם לא מתחננים מוקדם...

אני תקוע עדיין בנקודת בסיס... אני עדיין לא הבנתי מה זה בכלל הערך שנקרא לשרת!!! רק כשאני אבין שצריך לשרת!!! אז אני אהיה בשל לשמוע פה שאלה... אם אכן צריך לשרת אז למה החרדים לא?? ואז יהיה לי תשובה... אבל כעת קודם בא נבין מה זה הערך לשרת!!!!

אז ככה: התפנית שלי התחילה כשהתחילה המלחמה הנוכחית... ויצא לי לדבר עם שכן חילוני שלא גייס אותו... מה שנקרא 'השאירו אותו בבית'... פגשתי אותו במדרגות ואמרתי לו חצי בחיוך חצי בקריצה... אה... הצלחת להשתמט...?? הצלחת לחמוק מהחזית?? הוא נעלב עד עמקי נשמתו! (אחרי יומיים הוא ניגש אלי ואמר לי שהוא מתפלא שעדיין לא באתי להתנצל...) ואני מצידי לא הבנתי... מה קרה... מה בסה"כ אמרתי לך?? ואז הוא עמד כולו סמוק לחיים והסביר לי בסערת רגשות והייתי המום מזה!!! הוא הסביר לי... תשמע... נגעת לי בנקודה הכי מעליבה... הפכת אותי לפרזיט... אני חי סב במדינה... אני מקבל פה הכל... יש כלכלה... פרנסה... בתי ספר... שירותי רפואה... תחבורה... אני מקבל שירות מהדינה... ומצד היותר הפנימי שלי אני אמור גם לתת שירות בתמורה!! ככה זה עובד... המדינה משרתת אותי ואני משרת אותה... זה א' ב' של מוסריות... בשביל זה יש גיל מסוים שבו אני משרת את המדינה ואני ממש מחכה לזה... ואתה (כעת השכן פונה אלי)... אתה מגיע ואומר לי: שאני שמח שהתפטרתי מהשירות הזה... מה... אני פרזיט?? שרק מקבל ולא נותן?? ההמשך בעמוד 3-4

ביגליון

המלחמה??

הפטרות של השבוע, דוד המלך מצווה את שלמה בנו לפני מותו, שיהרוג את יואב בן צרויה ובוהו יתכפר לו על שהרג את עמשא בן יתר שהיה "יותר טוב ממנו!!" ככה דוד המלך מוגדר את עמשא בן יתר!!! עמשא היה יותר טוב מיואב!! (עמשא בן יתר היה שר הצבא במשך ימים ספורים במקום יואב אחרי מרד אבשלום ובמשך הימים הספורים האלו נוכח דוד לראות שעמשא בן יתר יותר טוב מיואב) כמה? כמה עמשא בן יתר היה יותר טוב מיואב? אומרת הגמ' בסנהדרין (מט.) דבר מבהיל: הסיפור היה ככה. מיד לאחר שהסתיים מרד אבשלום... לפתע קם שבע בן בכרי ופתח במרד מחודש נגד דוד!! וזה היה מרד עוד יותר חזק ועוד יותר מסוכן וגורף... ודוד קרא בבהילות לשר צבא החדש- עמשא בן יתר שיועיק את כל הגיבורים אשר לדוד...

דא עקא!!! "ו יו ח ר"!! עמשא התאחר מלבא... דוד מחכה ומחכה שאנשי הצבא יבואו... ותכל'ס... העסק מתעכב ומתעכב... וזה לא צחוק!!! המרד כל הזמן רק מתחזק... וכל שעה נוספת זה קריטי... ואז סו'ם הגיעו אנשי הצבא ותוך יום יומיים המרד הופסק באופן פתאומי... עכשיו הגיע הזמן לברר למה חיילי המילואים התעכבו כ"כ... ומה מתברר???

לא תאמינו!!! הסיפור היה שעמשא נכנס לבית המדרש של דוד כדי להזעיק את הגבורים אשר לדוד... ובדיוק באותו יום הם התחילו סוגיה חדשה!!! "פתחי מסכתא!!" והיה שם ריתחא דאורייתא עצומה בבית המדרש... ועמשא בן יתר פשוט נאלם... הוא לא היה מסוגל להפסיק את ה'קול קול יעקב' הזה... אה... אבל יש פה מרד ומי יודע מה יהיה?? יש טילים בגוש דן והגידיה הצפונית מתחממת?? לא יודע!! אני לא מסוגל להפסיק אותם באמצע הלימוד... יואב בן צרויה ראה בזה חוסר אחריות ומרד במלכות... דוד מצווה אותו לקרא בבהילות לבניהו בן יהוידע ולעדניו העצני ושמו בן הררי ולכל שאר הגיבורים... ואתה פתאום נאלם דום כי אתה לא רוצה להפסיק אותם באמצע הלימוד???

אבל דוד?? דוד מתפעל מזה!! דווקא מזה דוד המלך מתפעל מעמשא בן יתר!!!! ועל זה!! על זה דוד נתן ציון לעמשא בן יתר שהוא "יותר טוב" מיואב בן צרויה... ולמה??

כי דוד הולך לשיטתו באופן עקבי ובלתי מתפשר: 'מי גרם להגלגול שיעמדו במלחמה שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה, דוד מצידו היה מוכן לצאת לרדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם... אבל הגיבורים של דוד, הם אלו שהתעקשו והטילו ווטו' או נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא איתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל, דוד המלך הוא הנר המערבי שלא פסיק פומיה מגירסא... וההושענא הגדול ביותר שדוד יכול להועיל לנו זה הושענא "חנה דה"!!! ה'כל היום היא שיחת' של דוד זה מה שמנצח לפני אויביו...

אם ככה!!!! דוד הולך עם זה עד הסוף בעקביות!!!! ואם דוד קורא בבהילות לכל הגיבורים... והם בדיוק עוסקים כעת בתחילת סוגיה... אם בגלל עמשא בן יתר מתעכב!! דוד עומד מאחורי זה לגמרי!! והוא זוקף לעיבו זה את הדיכוי הניסי של המרד שנעשה במהירות ובקלות וללא התערבות צבאית... (כידוע: אישה חכמה היא זו שמסרה את ראשו של שבע בן בכרי ובוהו הסתיים המרד) את המסר הזה אנו חייבים לקחת איתנו בימים אלו... דוד המלך הוא הרמטכ"ל הגדול שהצבא מרבה להשתמש בפסקים שלו... ללמד בני יהודה קשת, הצבי ישראל על במותך חלל וכו' וכו'... אז והו!!! שצריך לדעת שיש עוד כמה דברים שדוד המלך ידע להגיד!! לא שזה סתירה... אבל אנו במשבצת שלנו פוגשים את פרק ק"ט של דוד המלך... זו המשבצת שלנו!! משם נשמור על כלל ישראל!! נמשיך להתאחר כאן מתוך בית המדרש... נפתח עוד סוגיה ועוד סוגיה... נתחזק ללון עוד לילה ועוד לילה במחנה בעומק של הלכה... והמשך בעמוד 5 במסגרת הקטנה...

היית רוצה לצאת לסיור ידידותי בעולם האמת ולחזור??

פרשת ויחי מתעסקת עם הסוגיה שנקראת מוות... קבורה... הספד... חניטה...

יש בנושא הזה כל מיני דברים "חשודים"!!! כי בגמ' בתענית: ר' יצחק אומר בשם ר' יוחנן ש"יעקב אבינו לא מת...!!" שואל אותו רב נחמן: אם ככה, וכי סתם חנטו חנטיא וספדו ספדניא וקברו קבריא?? ר' יצחק לא נרתע מהשאלה... אמר לו: מקרא אני דורש: ואתה אל תירא עבדי יעקב כי הנני מושיעך... ואת זרעך (מקיש הוא לזרעו, מה זרעו בחיים אף הוא בחיים) כלומר: אתה צודק בשאלה... אבל זה לא משנה!!! תכל'ס... בשורה תחתונה יעקב אבינו לא מת!!! נקודה!!! נו... אבל תכל'ס... אנו עדיין עומדים ושואלים: נו... באמת אם אכן יעקב אבינו לא מת... אז למה הוא בכל זאת נפטר?? למה הוא במערת המכפלה?? שילך להתפלל בבית נכסת אברהם אבינו בחברון?? או אפילו בישבת חברון??

וסתם ככה... לאורך כל הדרך... מצינו לגבי רבי שאחרי שהוא נפטר... הוא היה מגיע ומופיע בביתו בגופו כל ליל שבת לעשות קידוש... מה פשר התופעה הזו?? ופה לשם שינוי הקושיה היא לכיוון ההפוך... רבי הרי כן נפטר!!! לא כתוב שרבי לא מת... אז איך הוא בדיוק נשאר חי למרות שהוא נפטר. בקיצור: מה זה העירוב הזה בין חי למת?

אז התשובה בקצרה היא כך:

אדם שנפטר לבית עולמו!!! למייעשה המשמעות היא אחת ויחידה: נפטר מלשון מפטור!!!

אותו אדם בחיי חיתו... היה מצווה ועושה... הוא היה יכול לסגל לעצמו זכויות... ויום אחד הוא קיבל מכתב פיטורין!! זהו! סיימת את שליחותך!! תם זמןך לצבור משכורת... אתה מפטור מלהמשיך לצבור זכויות ולהרבות שכר!! כי הגיע זמןך לקבל את המשכורת...

זהו!!! עקרונית זו המשמעות של יום הפטירה!! יום של פיטורין!! זהו!!!

אלא מאי? יש נושא אחר לגמרי לגמרי שהוא לא קשור בהכרח לנושא של הפטירה והפיטורין!

הנושא של הנתק ההרמטי!! בין העולם של החיים לעולם הנשמות!! יש גזירה מלפניו יתברך שתהיה מחיצה ונתק מוחלט בין אלו שממשיכים לחיות לבין אלו שנפטרו מן העולם...

כלומר: עקרונית אין קשר בין שני הדברים... גם אם יש כאלו שעדיין חיים ויש כאלו שנפטרו... זה לא סתירה שהיה יכול להיות תקשורת און ליין ביניהם... אז תכל'ס... למה לא??

בתור בחור צעיר (והאמת היא שעד היום) התחום הזה מאוד העסיק וריתק אותי... תמיד נשאבתי כמו מגנט לתיאורים בזה"ק על גילויים ממתניבתא של מעלה... על רשב"י שמתהלך שם בשמי שמים ומראים לו את כל ההיכלות... מה קורה שמה למעלה... אז למה אי אפשר לבקר ככה 'באוויר טובה' (לא חלילה בנסיבות קשות רח"ל) ולחזור ולספר מה קורה שם...

בקיצור: במילים אחרות... אם לבעש"ט הקדוש ולרבינו הגר"א היה מידי פעם עליית נשמה... איך אפשר לארגן את זה...?? גם אני רוצה... (אבל כמובן בלי לעבוד קשה... בטח...)

העניין הוא כך: יש לזה סיבה!!! סיבה רשמית!! הסיבה למה אין אישור כניסה לאדם חי שמעוניין לבקר מידי פעם בעולם האמת... הסיבה היא פשוטה: מה לעשות שכן אדם חי זה משהו שעובד!!! אתה אנרגייה חשמלית פעילה!! יש זרם!! ולכן בן אדם חי הוא גם מחבל מאוד מסוכן!! ולמה? כי הוא נשק חי!! הוא לוחץ נ... זה עובד!! עכשיו: מה לעשות שבעולם האמת יש ציוד מאוד כבד ומסוכן... שבפעם האחרונה שה' נתן לבן אדם להתהלך בחיי חיותו בעולם האמת... ה' הזהיר אותו להתרחק מעץ הדעת... כי אם ח"ו תאכל ממנו זו פצצת גרעינית בסדר גודל של ג'ונגל במשך 6000 שנה... ותכל'ס אדם הראשון לא עשה עסק... הוא ראה שהנחש לא עושה עסק... המלאכים לא עושים עסק... והוא לא הבין שיש הבדל!! אתה מתג פעיל והם לא... כשאתה לוחץ על הכפתור זה נשלח באותו רגע לשיגור!!! ותכל'ס אדם הראשון אכל מעץ הדעת וקרה מה שקרה ונכון להתשפ"ד שנים אנוחנו פה כתוצאה מאדם הראשון שנכנס לן ערן עם נשק חי... ומאז יש כלל ברזלהיות ואי אפשר לסמוך על האדם... לכן אין רשות להכניס לכאן אדם חי עד שלא מנטרלים אותו מהנשק חי ומנתקים אותו מהחיבורים!! וזה המיתרה!! ניתוק מחיבורים!! המתג כבר מנוטרל וכבר לא משמש כאיום... ורק ככה יש אישור כניסה בעמדת בידוק של עולם האמת... (זה לכאורה הפירוש הפשוט של הפסוק: וישכן מקדם לן ערן את לטת החרב המתהפכת לשמור על דרך עין החיים... שאחרי חטא אדם הראשון, ה' העמיד בכניסה לן ערן עמדת בידוק שתפקידה לנטרל ולנתק כל חיבור פעיל שבעולם האמת הוא עלול להתגלות נכשק ה'כי מסוכן... זה מוות!!) אבל!! יש אנשים בודדים בודדים... שבחיי חיותם היו כ"כ נאמנים לה' ואף פעם לא פעלו על דעת עצמם נגד רצון ה'... ואם ככה זה בסיידיר!! ה' סומך עליהם!! הם יכולים להיכנס חיים לעולם האמת והם לא צריכים להשאיר את הנשק בעמדת בידוק... ולכן יעקב אבינו לא מת ודוד המלך לא מת, ולכן ריב"ל נכנס חי לן ערן... מה פירוש?? יעקב אבינו אמנם נפטר מן העולם!! אבל הוא לא צריך בשביל זה למות!! לא צריך לנתק אותו מהחיבורים... אפשר לסמוך עליו... כבר בחיי חיותו דמותו הייתה חקוקה במרכבה... מרכבה זה במילים אחרות- רכב!! הוא היה הנהג הפרטי של ה'... ואיפה שה' הורה ללכת הוא הלך ולא סטה ימין ושמאל... אז אפשר לסמוך עליו... תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים???

אנחנו נשלחנו כאן לעולם הזה בין הייתר בשביל לשקם את האימון של ה' בנו!!

ה' גדול!! הוא יכול לתת לך הרבה עוצמה בידיים... אבל בשביל זה הוא צריך לסמוך עליך... בורא עולם לא עושה טעויות נוסח הסכם אוסלו... ה' לא נתן נשק למחבלים... ה' מסר את המפתחות בידיים של אדם הראשון... ותוך שעה תראה מה קרה... מאז אדם הראשון גורש מגן ערן, ומאז הוא ממשיך לעבוד!! אבל בשלט רחוק!! אנחנו ממשיכים להיות הגננים של גן ערן... אבל עבודה מרחוק... אין לנו גישה ל'ציוד' הכבד שיש שם... מה אפשר לעשות... אי אפשר לסמוך עליו... כבר כתבתי כמה פעמים כאן בגיליון: הייתי מאוד רוצה שיהיה לי את הגבורה של יהודה שבשאנה אחת יכול לזעזע את כל מצרים... אז למה ה' לא נתן לי את זה?? כי... כי ה' יודע שאי אפשר לסמוך עליו!! אני אתחיל לשאוג לכל עבר... תוך שעתיים אני אחסל את כל מי שרק התחיל איתי בשנתיים האחרונות... תזהרו!! בדיוק בגלל זה הוא נתן את זה ליהודה ולא לי... כי יהודה אף פעם לא עשה שימוש בעוצמה שלו בשביל לעקוף תור בחנות... בקיצור: אתה רוצה עוצמה בידיים?? תגלה אימון!! אם ה' יראה שאפשר באמת באמת לסמוך עליו... הוא יפקיד בידיים שלי כל מיני שיברים... הוא יתן לי מפתחות... אתה רוצה גילויים... השגות... עוצמות... אל תחפש אותם ברחוב... הם מחכים לך בנאמנות מוחלטת לה'!! שה' ימצא אותך נאמן לפניו!! שאפשר לסמוך עליך! מה שבטוח... אין צורך לבקר שם בעולם האמת... שם כבר אי אפשר להפגין נאמנות... ננצל כל דקה נוספת שיש לנו פה בעולם להפגין לפניו ית' נאמנות!! נאמן אליך בכל מצב...

שבט גד!! אחריות ציבורית!

לשרת!!!

(המשך מעמוד 1) **אני מוכרח לומר: עמדת המום בפה פעורה!!!**

עד אותו יום הייתי בטוח שפרזיט ואוכל חנים זו סיסמא כזו שמשתמשים בה נגד חרדים... ופתאום אני עומד מול חילוני גמור שמשתמש עם המילה הזו לא בייחס לחרדים אלא בייחס לעלבון האישי שלו!!! הוא פונה אלי מהמקום הכי אישי וכנה!!! אל תראה אותי ככה... אני לא פרזיט! לא יתכן שאני רק **אקבל** שירות ואני **לא אתן** שירות!!! **הייתי בהלם!** מבחינתי, זו הייתה הפעם הראשונה בחיי שפגשתי את המושג '**לשרת**' מהמובן האמיתי של זה!!! פתאום קלטתי שיש ערך אמיתי שנקרא '**לשרת!**' ש- מה זה אומר '**לשרת?**'

אדוני: אתה חי פה!!! אתה **מקבל** פה **שירות!** **תתן** גם **שירות!** אתה אמור **לתת** גם משהו מעצמך ולא רק **לקבל!** וזה עוד לפני הציונות... לפני המדינה... אני מדבר פה על תרבות אנושית בסיסית שסיפרו לנו בתור ילדים על "שלווה בחווה" שאם הפרה והתרגול והכלב והעז חיים ביחד... אז כל אחד **מקבל** אבל במקביל הוא גם צריך **לתת!** לא יתכן שאתה תשב לך בקידוש של בית הכנסת וכולם יחתכו לך את הערינג ויגישו לך את הצלחת של הקוגל ואתה תשב לך בחיבוק ידיים ואפילו לא תעזור בלפרוש את הניילון על השלחן... תסכים איתי!!!

וכאן אנחנו מגיעים לנקודה הרגישה והעדינה:

אנחנו כחרדים לא גדלנו על הערך האנושי הבסיסי הזה שנקרא לשרת!!!

ואנחנו לא אשמים!!! שמעת? אנחנו לא אשמים!!!

כי יש סיבה!!! יש סיבה מאוד מוצדקת למה לא גדלנו על זה... כי מה לעשות שאנחנו חיים במדינה חילונית!!! ואנחנו מתנגדים למדינה הזו מיום היווסדה!!! זו התפיסה העקבית שלנו **לא** מאז הרפורמה המשפטית... **אלא כבר יותר משבעים שנה!!!** (בקיצור: מה שהשאלנים ממחאות קפלן התחילו לעשות לאחרונה... שהם פתאום מרשים לעצמם להיות סרבנים... ולעשות שביתות... ולהיות פורעי חוק והם לא רואים בזה חוסר אנושיות ופרזיטיות... כי הם מתנגדים למהלך ולכל ההתנהלות של הממשלה... אז תחשוב שאנחנו החרדים... זו התפיסה העקרונית שלנו כבר יותר משבעים שנה... ואנחנו לא פורעי חוק ולא משתוללים ברחובות... אבל בתפיסת עולם שלנו- אנחנו מתנגדים למדינת ישראל לא פחות מסטאמאר... והיות וכל החינוך שלנו הוא נגד המדינה... ממילא צריך להניח יד הלב ולהכיר בעובדה שיש לחינוך הזה תופעת לוואי **הכרחית ובלתי נמנעת**... ומה היא?? שמה לעשות... מכורח הנסיבות לא גדלנו על הערך התרבותי שנקרא "**מ דיניות!**" כלומר: כן גדלתי על יחסי שכנים... שיש חדר מדגות וצריך להשתתף בהוצאות ועד בית... כן גדלתי (בערבון מוגבל) על זה שיש בית כנסת וקהילה

טראלאלאלא ולכן נאלצנו לכבוש מהילד את התרבות הבסיסית הזו!!! **כך על אותו משקל:** היות ואנחנו נמצאים במדינה שאנחנו מתנגדים בתוקף למהלכים שהיא מובילה נגד כל הקדוש והיקר לנו... לכן ההורים שלנו נאלצו לגדל אותנו בתפיסת עולם בדואית... שלמרות שאנחנו מקבלים מהמדינה שירות... אנחנו כביכול מתעלמים מהשירות הזה... ומנועים מלשתף פעולה ולתת שירות הזדהות בחזרה...

וצריך לדעת שיש לזה השלכות!!! יש לזה מחיר!!! ומחיר כבד!!!

רוצה שאני אתן לך דוגמא אחת של ההשלכות הישירות של זה???

כשהייתי בחור המשגיח ניגש אלי יום אחד ואמר לי: תתחיל להגיע לסדר... תגיע לפחות לשחרית... מה זה צריך להיות... אתה חי בישיבה ותכל'ס אתה כמו בבית מלון... לא מתפקד... לא שומר על סדרי הישיבה... (אין אדם מחזיק עצמו רשע... זאת למודעי הייתי חי בישיבה ולא לומד בבית המדרש אלא בבתי מדרשות אחרים...) מה זה צריך להיות שאתה חי בישיבה ולא מתפקד???

אני זוכר שהסתכלתי על המשגיח כאילו הוא נפל מהירח ו... ו... ורציתי להגיד לו משהו... ובא נראה אותך- בחור יקר... תנחש מה רציתי לענות לזו? נו... נראה אותך אומר במקומי מה עמד לי על הלשון...???

סליחה המשגיח... "אני לא עובד אצל אף אחד..." אני לא חייב לאף אחד כלום!!! אני אעשה מה שבא לי... אני אגיע מתי שמתחשק לי... ואלך מתי שאני רוצה ואף אחד לא יגיד לי כלום... בקיצור: "הבנים בני והבנות בנותי והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא!!!"

והיום!!! היום אני קולט עד כמה שהתפיסה הזו

לקויה!!! לקויה לא ממקום של חוצפה אלא מזוית של בדואי... והרבה יותר גרוע מבדואי... בדואי לא חייב לאף אחד כלום... ובצדק! כי הוא באמת חי לבד ולא מקבל שירות מאף אחד... לכן הוא גם לא מחויב לתת שירות לאף אחד... אבל אתה בחור ישיבה... אתה חי כאן... הישיבה מספקת לך שירותי לינה, אכילה... מיזוג... מים... חשמל... כביסה... ניקיון, ממילא עד כמה שאתה יצור מתורבת אתה אמור להבין שאתה מחויב גם **לתת שירות!** קבלת פה שירות?? תן שירות בחזרה!!! תרגיש מחויב למערכת!!!

ולא היה לי את זה!!! לא היה לי את ההבנה הבסיסית

הזו!!! (ואני מדבר בכונה בלשון עבר... כדי שמי שמוכן להודות שזה אצלו עדיין בגדר הווה שיבין... ומי שלא... אז שיחשוב שאני מדבר על משהו שהיה פעם "בזמן שבית המקדש היה קיים")

ולמה?? למה לא היה לי את זה?? כי לא גדלתי על

שירותי- קהילה!!! לא גדלתי על **מחויבות-- ציבורית!** (ושוב: לא באשמת... כי מה לעשות שגדלתי על מחאות קפלן נגד חילולי שבת וג' עבירות ולכן גדלתי על סרבנות!! עקרונות לא רציתי להיות סרבן... מה לעשות שביבי וכן גוריון עשו אותי בכח סרבן... מה לעשות שאין לי ארץ אחרת... שהם ילכו לארץ אחרת... הייתי פה לפנייהם ואני אהיה פה אחריהם)

וצריך לישא בעול... אבל ברגע שהעול הזה קצת מתחיל להתרחב לממדים עירוניים וארציים... פה אני נעצר!!! פה פתאום יש לי תפיסה בדואית... אני מצידי כאילו חי במדבר... חי באוהל שלי... לא קשור לאף אחד... אני לא מבין בשביל מה יש מיסים... מה זה הארנונה הזו... סתם סוחטים ממני כסף... מה זה המע"ם הזה... לאיפה כל הכסף הזה הולך... מצידי אני מוקף בהרים ושממה... אין לי מושג בשביל מה המדינה צריכה כסף... אני לא מבין למה צועקים עלי שאני לא משרת... מה לשרת... את מי בדיוק... מי בכלל נתן לי פה משהו שאני צריך להחזיר לו בחזרה... אני מצידי שואב מים מהבאר ומתיידי עם חמור ומתגורר במערה... אף אחד לא סיפק לי שירות וממילא אני לא מחויב לאף אחד כלום... **ואני לא לגמרי אשם!!!** אני לא אשם שזו התפיסה שלי!!! כי היות וממתי שאני ילד... גדלתי על זה שאנחנו נגד המדינה... אז גדלתי על אנטי **מדיניות**... אני כביכול מתעלם מקיומה של מדיניות... **עכשיו ככה: למה אני כ"כ טוען בתוקף להגנתי שאני לא אשם???** **למה אני כ"כ מסוגר על עצמי???**

אני אחדד עוד טיפה את הדברים: לדוגמא: כשהייתי ילד חונכתי שצריך להתייחס יפה למבוגרים!! נכון?? הכי לגיטימי ומתבקש... ואילו היום זה לא סוד שלצערו כל אמא מחנכת את הילד שלה להתייחס **לא יפה** למבוגרים... כל מבוגר שניגש אליך ומבקש משהו תברח ממנו... נו... זה תקיני? זה חינוכי ככה לחנך ילד?? לא!!! אבל מה לעשות!!! היות ויש מבוגרים שעושים דברים מסוכנים ושטויות אז מכורח הנסיבות אין לנו ברירה אלא לדכא ולהסתיר מהילדים שלנו את החינוך הכ"כ מינימלי ומתבקש שצריך לכבד מבוגרים!!! אף אחד לא חושב שהחינוך הזה הוא אידיאלי!!! אבל כולם מסכימים שמחוסר ברירה ככה צריך לחנך!!!

כנ"ל לגבי השכנים שלי... כל בני ברקי קיבל חינוך להגיד בוקר טוב לשכנים... לעומת זאת דווקא אני חונכתי להתעלם מהשכן ולא לדבר איתו מטוב ועד רע!! למה?? כי השכנים שלי היו אנשים מפוקפקים והיה צריך להתרחק מהם מסיבות 'בטחוניות'... נו... זה יפה לחנך ילד שלא להתייחס יפה לשכנים?? לא!!! אבל מה לעשות... שכשיש לך ג' עבירות בבנין... אתה נאלץ לכבוש את הנורמטיביות. ולהתנהג בהנהגת חירום!!!

אותו דבר בייחס אלינו... אנו החרדים שמתגוררים **במדינת** ישראל!!!

עקרונית התרבות האנושית מחייבת שכן אדם שחי במדינה **ומקבל שירות**... הוא גם אמור גם **לתת שירות** מעצמו... וליטול חלק באחריות ציבורית... זו דפוס התנהגות אנושית שהיינו אמורים לקבל אותה דרך הוריד... **אבל מה לעשות!!!** שהיות ואנחנו מתנגדים למדיניות הכפרנית של מדינת ישראל... אין לנו ברירה!!! אנחנו נאלצים לכבוש את התרבות הבסיסית הזו!!! (תבין: אני **מקבל** מהמדינה **שירות** של חינוך כפרני, **מקבל שירות** של חילולי שבת, וחילול כל הקדוש והיקר, ואין לי את הרשות לשתף פעולה **ולתת שירות** כהזדהות **לקבלת שירות** כזה שאני מתנגד אליו בכל תוקף, ואגב: זה עדיין לא הסיבה למה אנחנו לא משרתים בצבא... זה לא קשור לעניין...)... כן... בדיוק כמו שילד מחונך היה אמור להתייחס למבוגר יפה... אבל מה לעשות שברגע שהמבוגר נהיה

למה?? כי היות זה לא בריא למניקות אז אתה צריך לקחת אחריות ציבורית ולהתנזר מאבטיחים וכו'... ויש כאלו שזה עיצבן אותם!!! זכרנו את הקישואים ואבטיחים שנאכל במצרים חנינם!! מה זה חנינם?? אני לא רוצה לתת שירות... לא רוצה לגלות אחריות ציבורית... אני רוצה אבטיח!!! תן לי כאן ועכשיו... לא מעניין אף אחד... אז הנה!!!

נניח ש-לך מותר להחזיק מכשיר מסוים... אבל הלו... תן שירות!! תגלה אחריות ציבורית!! יש פה כאלו שה'אבטיח' הזה הוא סכנה בשבילם... אז תהיה אוכל חנינם... אל תהיה פרוזיט... ודו"ק היטב...

אנחנו נמצאים כעת בפרשת ויחי... יעקב אבינו מברך את ה"ב שבטים... תן ניחוש על איזה שבט התמקדנו כעת במאמר הזה? על שבט גד!!!

זה היחודיות של שבט גד!!! יש להם את טבע הגדודיות!! הם יודעים להיות חיילים!! הם יודעים לתת שירות ציבורי!! כלומר: לשאת בעול של אחריות ציבורית... ה"תן וקח" הראשון ביהדות נעשה אצל שבט גד!! הם ביקשו ממשה את עבר הירדן... משה רבינו הסכים ועשה איתם תנאי כפול!! אני נותן לכם שירות!! אבל אתם גם תתנו שירות!! חלוצים תעברו לפני אחיכם... ושבט גד נותנים את השירות הזה בנאמנות בלתי נתפסת!! במשך 14 שנים הם לא חוזרים הבייתה, וצמודים ליהושע בן נון!! המושג של "מורד במלכות חייב מיתה" זה חידוש של שבט גד!!! (בסוף ההפטרה של שמחת תורה עיי"ש) שבט גד מבינים שיש מהלכים בעול מלכות שמים שאפשר להניע אותם קדימה רק באמצעות שיתוף פעולה ציבורי!! אחריות ציבורית שיעשו כולם אגודה וגדוד אחד ומוכנים להיכנע ולקבל הוראות מגבוה וככה אפשר לפעול... כיום מאוד חסר לנו את שבט גד... לנו כחרדים זה מאוד חסר!! לחילונים יש את זה... יש להם צבא צייתן וממשלה וממלכתיות... ובמדיניות הציונית זה א' ב'... יש חוק!! אבל לנו החרדים... כאמור זה מאוד חסר... אין ברירה!!! גם אנחנו במלחמה!! גם אנחנו נמצאים במאבקים על טוהר המחנה וכל מיני מאבקים רוחניים שהם ציפור נפשנו... ופה צריך אחריות ציבורית!! שגם אם אתה חושב אחרת... כל זמן שאתה נמצא בתוך מערכת... להבין שיש אחריות ציבורית!! להתגייס לזה! לשרת בצבא הזה... בא נגיד ככה: בימים האחרונים יש אבידות מאוד קשות אצל אחינו בצבא... מה אנחנו יכולים להתחזק?? להתחיל לשרת בצבא שלנו!!! בינינו... לכל אחד מאיתנו יש את השיעורי בית שלו... במה אני יכול לשרת... לתת מעצמי לקהילה החרדית... לשיבה... לאוירה הרוחנית... להתחיל להכיר במחויבותי המוסרית והערכית לתת!!! לתת לכלל!! ואם אנחנו נתחיל לשרת בצבא ה'!! יתן ה' סיעתא דשמיא לאחינו שבעזה שיתקיים בהם מה שנאמר בשבט גד "שהיה אחד מהם יוצא למלחמה היה נוצח והיו הרוגיהם ניכרים" ולא נפקד ממנו איש...

מקבל!!! אתה מחויב לתת!! זו מחויבות תרבותית מינימלית!!! אחרת אתה פרוזיט...

בחור יקר: אתה חי בשיבה... יש פה ברז מים... ויש פה שירותים... יש מגבת, חשמל, שירותי מטבח, ניקיון, חברה, והיות ואתה מקבל שירות, אתה מחויב גם לתת שירות!!! כן... אתה מחויב לשיבה!!! והמחויבות הזו היא לא בגלל שהמשיג נושף לך בעורף, אלא בגלל שאתה יוצר תרבותי ולא יוצר חייתי!! אני אהיה איתך כנה... היות ובגיל שלך לא הבנתי את זה... אז כעת תורך לא להבין!! אבל תדע שזו האמת!! (עכשיו מצד שני: לא להגזים לצד השני... לא כמו אותם אלו שלקחו את המושג 'טויבת השיבה', והפכו את הבורחים ל'שרתים' של המוסד... בסופו של דבר באת לשיבה בשביל ההתעלות האישית שלך ואתה צריך לעשות את השיקולים הענייניים שלך... מה טוב להתקדמות הרוחנית שלך ואם פה ושם מתאים לך לחרוג מסדרי השיבה צריך למצא את שבל הזהב... (סתם ככה מומלץ להתייעץ...) אבל עדיין!! יש איזושהי מחויבות!!) אתה צריך גם לתת שירות!! מה הם הכללים? כמה אתה מחויב לציבור? לא יודע... אל תשאל אותי... אבל לפחות תדע שיש!! יש מחויבות!! (ומי שלא מבין את זה... אז בדיוק מה שהוא עונה למשיג שלו זה מה שהוא עונה גם ליאיר לפיד... אם המשיג שאל אותך למה לא באת לסדר וענית לו: אני לא עובד אצל אף אחד... זה בדיוק התשובה שאתה עונה למה אתה לא משרת בצבא... אני לא עובד אצל... כנ"ל בייחס לחרדי שנמצא בתוך קהילה שמורה... ואתה מסתובב עם הסמארטפון בריש גלי והסבירו לך לא פעם ולא פעמיים שזה מזיק לציבור!! מה בסה"כ ביקשו ממך?? שלא תסתובב עם זה בריש גלי... ואתה מצפצף ומצהיר: אני אעשה מה שאני רוצה... ואף אחד לא יגיד לי מה לעשות... וברגע שיעיזו לא לקבל את הילד שלך למוסדות... אתה תרים קול זעקה... אוי ואבוי... מה זה צריך להיות...

אדוני יקר: תדע לך שאתה פרוזיט!!! אתה אוכל חנינם!! אתה הוא המשתמט החרדי שכולם מדברים עליו... אתה מקבל שירותי קהילה... מקבל את המעטפת השמורה והאיכותית של החצר... ותכל'ס... אתה לא מוכן לתת מעצמך כלום!! אתה פרוזיט!!! אם אתה מרגיש בימים אלו נחיתי שאתה לא משרת... זה לא בשביל ללכת לשרת בצבא... אלא הגיע הזמן שתתחיל לשרת בתוך הקהילה!! תתחיל לגלות אחריות ציבורית... תבין שאם אתה מקבל שירות מהקהילה אתה צריך להיות גם מחויב לזה!! אם אתה רוצה לקבל חידר טוב וחיון שמור לילד שלך... אתה צריך להיות שותף במאמצים לשמור על טוהר המחנה...

כאן המקום להזכיר... שאם עד עכשיו דיברתי על ערך תרבותי!! שלשרת זה ערך תרבותי של בן אדם מדיני... כעת תבין מה אנחנו מתפללים על מלכות בית דוד... מלכות בית דוד פירושו: מדיניות יהודית!! תרבות יהודית!! אנחנו מתפללים שזוכה למשיח שינהיג כאן מדיניות של כבוד שמים... ואנחנו מחכים לו... מה פירוש מחכים לו? אנחנו מכריזים... רבש"ע: אנחנו מצידנו מוכנים לשרת!!! לשרת בצבא של המשיח... מוכנים לתת שירות רוחני!! מוכנים לשתף פעולה ולתת שירות רוחני!!!

זה לא רק אמירה!! זה גם משהו שניתן לבטא אותו עכשיו!! כל אחד מאיתנו בקהילה שלו... איזה שירות רוחני אתה מוכן לתת מעצמך... מה אתה מוכן לוותר מעצמך בשביל אחריות ציבורית!! אל תשכח... עם ישראל קבלו מן במדבר!!! והיות והם קבלו מן... הם גם היו צריכים לתת... מה הם נתנו?? שהם נאלצו שלא לטעום במן לא טעם של אבטיחים ולא בצלים...

הנה לך דוגמה של מחיר ישיר כתוצאה מאנטי מדיניות שגדלנו עליה!!

רוצה עוד דוגמא?? ארנונה!! כל חרדי יודע שיש איזשהו "קנס שנת" שנקרא ארנונה... לא ברור למה... אבל פעם בשנה העירייה מחליטה 'להתנכל' (כמובן "רק" לחרדים) ודורשת מאיתנו כסף ססטם... סתם סתום... בשביל לממן את הזיקוקים של יום העצמאות או לקנות פיצות...

יהודי יקר: אני רוצה להגיד לך משהו... אבל קח כסא... תשב... אני פשוט מפרד שתתעלף... תנשום נשימה עמוקה וגם אני כעת נושם...

ובכן: לא תאמין!!! יש עניין לשלם ארנונה!!! כן!!! יש עניין!!!

אה... אתה בההלם... אתה שואל למה?? סליחה אדוני... יש תאורה בעיר... יש כבישים... יש חנויות... גוזמים לך עצים... אוספים לך את הזבל... כל הדברים האלו עולה כסף!! ואתה מקבל פה שירות!! אז תגיד לי: מי בדיוק אמור לשלם את זה?? מאיפה העירייה אמורה לגייס את השירות הזה בשבילך?? מאיפה? מהאזן...?? מהזרת...?? תענה לי בכנות... אז נכון... יש לך טענות נגד ראש העיר שהוא לא מהמגזר שלך... אבל מי מדבר על זה עכשיו... אני מדבר איתך על עובד פח הזבל שמספק לך שירות ומגיע לו משכורת על זה!! אתה לא אמור להשתתף בשירות הזה?? לא נעים לומר!! אבל הדברים הכ"כ פשוטים האלו... רק לאחרונה הבנתי את זה!! ושוב!!! אני לא אשמים!!! כי... כי אני לא חוזר בי... סו"ס אל תשכח גר בחיפה... ובימים אלו העירייה מתקצבת את כל החגה של הנוצרים ואת המסגדים של המוסלמים... ואת כל התועבות של החילונים ואת כל החילוניות שבתם גם יחד... ופה!! אני בתור חרדי לוקח עשר צעדים אחורה ומרגיש כמו בדואי... ואני בהחלט מעדיף שהכסף שלי יהיה שותף כמה שפחות בתחומים כאלו גרוועים... זו הסיבה שהתפיסה שלי כחרדי שארנונה זה 'עונש' כזה שמגיע מהציונים ואני לא שש ושמה להשתתף בזה... ובנקודה הזו אני ממש לא חוזר ביי!!!

אבל!!! אבל על הדרך!!! אני בקבוצת סיכון מוגבר להתרגל לקבל ולקבל (וכמובן להתלונן שאני לא מספיק מקבל) בו בזמן שאני לא מחונן לתת בתמורה... וצריך להיות כנה ולהכיר בזה שיש פה מחיר!! מחיר של תרבות בסיסית שנאלצנו לא לקבל אותה באופן טבעי דרך הוריד... אבל זה לא מצדיק!! מותר לי להתבגר יום אחד ולדעת שהיהדות לא עומדת מאחורי התפיסה הברברית הזו... זה כן תופעת לוואי בלתי נמנעת... אבל לא להפוך את זה לשיטה!! זה חילול ה' מאין כמותו!!!

... תכל'ס... כלפי מה הדברים אמורים?? הגיע הזמן שנפנים: גם חרדים צריכים לשרת!!! האם בצבא??

לא!! אבל לשרת חייבים!! מי שמקבל שירות צריך לתת שירות!!

זכותו של כל אחד מאיתנו להחליט איפה הוא מעוניין לשרת!! באיזה קהילה... באיזה חסידות... באיזו ישיבה... באיזה בית כנסת... לא משנה מי תהיה המערכת שבה אתה משתלב... איפה שאתה

פרק ב'... הסוף של העגל העליון של מפספס שום ביצוע מרהיב...

תקציר: אם אתה זוכר... בשבוע שעבר פגשנו את העגל העליון של יניב שלנו שנגח את השור של ר' זלמן הישישי, ר' זלמן לא הספיק לחלוק עם יניב את העגל... והוא כבר הספיק להרוג את הפרה היחידה של ר' יצחק הלוי שמהחלב שלה כל המשפחה שותה מידי יום... יניב ביקש סליחה מעומק לב והציע באדיבות שבמקום שנצטרך למכור את העגל או להתחלק איתו כדין התורה!! אני אפרע לכם לבינתיים מהחלב של הרפת שלי... תכנסו מידי יום לרפת שלי ותחלבו שתי ליטר לכל המשפחה וזה יתקזז מהחשבון... ר' יצחק היה מאושר מעצם ההצעה... אבל הגברת הייתה קצת פחות מלהלבת!!! וכאן נצטרנו...

היא טענה לבעלה ר' יצחק... אתה לא מבין... יש לנו פה עסק עם עגל ששווה בסה"כ 300 זוז!! חמישים שייך לר' זלמן!! (שהשור שלו היה שווה 100 וחצי נזק זה חמישים) 100 מהעגל שייך לנו!! (כי הפרה שלנו הייתה שווה 250 והנבילה יפה 50 וחצי נזק נשאר מאה) ועוד 100 מהעגל נשאר שייך ליניב... ואל תשכח שהעגל שלו באורות בזמן האחרון... כך שלא צריך להיות גאון גדול בבביל לנחש שהעגל כבר עכשיו "בדרך לעוד לקוח מרוצה"... ואל תשכח שאתה שותף בעגל הזה... זה שאתה לוקח כמה שקיות חלב מהרפת של יניב זה לא מעניין את אף אחד... 40% אחוז מהשור שלך... ממילא ברגע שהשור הזה מזיק!!! אתה סופג את הנזק בדיוק כמו יניב... זה על חשבונך... בקיצור: ר' יצחק הלוי הבין!! 'עצת בדעת ובחכמה עצתך בלי להסכימה'...

ר' יצחק רץ מהר מהר לבית של יניב... דפק אצלו בדלת... תשמע יניב!!! המתווה שלך לא מוצלח... אתה חייב לי 100 זוז מהעגל... ותכל'ס... העגל שלך - בעצם שלנו מסתובב ברחובות... ומי יודע מה יהיה איתו... אני מרגיש שנתתי את כספי על קרן ה... העגל... יניב נאחז... נו... מה אתה רוצה שאני אעשה???

מה פירוש מה תעשה... אני לוקח אותו!! תופס אותו!! רק זה חסר לי... ש.....
ר' יצחק לא סיים את המשפט... ולפתע דפיקות עזות בדלת... כמה חברה נכנסו בסערה... יניב... אתה חסר אחריות!!! העגל שלך שוב... שוב חתר ויצא... והפעם זה כמעט נגמר באסון!! הוא פתאום התחיל לדהור בכעס לכיוון אחד היהודים המבוגרים שצעד לאיטו בדרך לבית הכנסת... ובשניה האחרונה אחד הצעירים גילה תושיה ושם לו רגל ועצר אותו... עדי ראהי טוענים שברגע האחרון נמנע פה אסון בקנה מידה של "שור שהמית את האדם"... תקשיב יניב... אי אפשר ככה להמשיך... הגדר שלך הפחותה' הזו לא מתאימה לכזה עגל פרא 'לימוד מדבר'... בקיצור: ר' יצחק כבר לא היה צריך להמשיך... נו... אתה רואה... העגל הזה!! הוא לא רק מסוכן לבריאות... הוא גם משועבד לי... אני שותף איתך בו... (הוא הנכס היחיד שמסמוני אני יכול לגבות את הפרה ע"ה שלי!! סו"ס העגל שלך עדיין תם והוא משתלם מאופו...) תוך כדי השיחה ר' יצחק הבין שיש לו עסק עם בן אדם לא מספיק מעשי... ר' יצחק הלוי תפס את הרגלים ויצא החוצה... יצא לחפש את העגל... ילדים... תעזרו לי למצא את העגל הזה... זה שבימים האחרונים עשה פה ביצועים מרהיבים... תוך חמש דקות הוא מצא אותו!!! ר' יצחק תפס אותו קצר... קשר אותו לרסן של פרומביא כמו איזה חמור לובי מסוכן!!! וקדימה... הולכים הבייתה... לא של יניב... אלא לבית של ר' יצחק... ר' יצחק הגיע עם ה'תנן' הבייתה... כינס את הילדים שלו ואמר להם: תקשיבו! יש לנו פה עגל ששייך (ם) לנו!!! ואנחנו עלולים לאבד אותו... ולמה? כי הוא משוגע... ואם אנחנו לא נרגיע אותו... אוטוטו הוא נהיה מועד ואז כבר באמת לא שווה לתת לו צ'אנס... (כי זה כבר נזקים בלי כסיו!! כל זמן שהוא תם... יש לנזקים שלו גג!! יש תקרת חיוב!! עד השווי שלו!! אבל ברגע שהוא נהיה מועד... זה כבר "אבו נוק"!! לא שווה להשאיר אותו... אין לו שמירה אלא סכין) יש לנו כעת משימה להחזיר אותו לשפיות!!! קדימה!! אנחנו נכניס אותו במקום שמור ומגודר לגמרי... וגם שם נשים עליו עין... היות ותכננתי כבר לפני שבוע שאני רוצה לנסוע ל'ערב' לרבי יוחנן בן זכאי ולשאול אותו מה חידוש היה בבית המדרש... אז הנה!! יש לי פה עגל!!! קדימה... נרכוב עליו ונסע לשם... ואז אולי נרויח יום שלם במחיצתו... כך יש סיכוי שבמשך יום שלם נראה אותו במיטבו ויהיו התינוקות ממשמשים בו ואינו נוגח ואז הוא יכול לאט לאט לחזור בחזרה אחורה!! ונוכל לאפס הגדרות!! (כי כעת בקצב הזה הוא דוהר לכיוון של מועד...) ר' יצחק יצא איתו... ואל תשאל!! העגל הזה שיהיה בריא... לא מפספס!! העגל רצה לעבור... ובדיוק הייתה שם פרה שהחליטה לרבוץ ותפסה את כל הדרך... העגל עשה לו ממסמו ולא הבינה ואז הוא התעצבן עליה והחליט לבעוט בה... בשניה האחרונה ר' יצחק חבט בו והוא נעצר!!! המשיכו עוד שתי קילומטר... ר' יצחק שקוע בעסק התורה ולבנתיים כבר מתחילים להתקרב לבית מדרשם של שמעיה ואבטליון... ואז שוב!!! העגל ראה מרחוק איזה פרה רובצת בדרך... והוא החליט לחנך אותה... לפתע!! ר' יצחק מרגיש שהוא מתרומם ומתרום!!! בהתחלה הוא לא הבין מה קרה... ואז הוא מגלה לתדהמתו שהעגל החליט לטפס על!!! על הפרה!!! יש פה פרה!! מעליה עגל!! ומעל כולם ר' יצחק ההמום... ואז לפתע הופיע הבעלים של הפרה... נזעק כנשור נחש... אה... העגל הזה רוצה להרוג את הפרה שלי!!! הוא התחיל לשמוט את הפרה שלו... אחד... שתים... שלוש וטראח!!! העגל התגלגל על הריצפה ור' יצחק אחריו...

בניסים ר' יצחק יצא מהתאונה הזו עם שריטות קלות... וגם העגל!!! בניסי ניסים לא קרה לו כלום... הוא אפילו מראה סימנים של שביעות רצון... יש לציין שהבעלים של הפרה היה מאוד מבוהל... הוא לא חלם שמישהו שם ישב למעלה... הוא ניסה להתנצל... אבל ר' יצחק הרגיע אותו ואפילו החמיא לו... תשמע... רואים שאתה בן תורה!! לא דחפת את העגל שלי... אלא שמטת את הפרה שלך!! כי אם היית דוחף את העגל שלי והיה קורה משהו היית חייב!! נהגת בחכמה ששמטת את הפרה...

אבל עד כאן!! ר' יצחק הבין ש... שהעגל הזה כנראה... כנראה יצירתי מידי!!! מה שנקרא 'הכיר בו שהוא נגחן'!! אני לא מחכה שהוא יהיה שור נגח רשמי שאז אני אצטרך לשלם עליו נזק שלם (יחד עם השותף) ר' יצחק עשה פרסה והתחיל ללכת ברגל לצדי העגל... די... עד כאן... לאו כל יומא מתרחיש ניסא...

עוד באותו ערב כינס ר' יצחק את שלושת השותפים!! ר' זלמן... יניב... וחפוט... (אוי... שכחתי ממנו...) ר' יצחק החגיג בפניהם 'הערכת מצב'!!! תשמעו... לעגל הזה אין הרבה סיכויים... בא נסיים איתו יפה... סו"ס כלונו שותפים בו... וכולנו בטח רוצים איזה שבת ככה באמצע החורף בבית חיינו... להתחמם קצת ב'רצוף אהבה' וקודש הקדשים... בפרט שבשבוע הבא!!! בשיר של יום של שבת במנחה שקוראים שירת האזינו... בדיוק עכשיו אוחזים בקטע השני של ירכיבה... 'יסובבהו יבונהו יצרנהו כאישון עינו, כנשר יעיר קנו על גולזיו ירחף...' אני תמיד אוהב להגיע בשבת הזו לירושלים!!! רק להצטרף לשירת הלויים ששרים את זה ברעווא דרעוין זה כמו זרנוק של קרבת אלוקים שמשפיע חודשיים קדימה... בואו ניסע יחד לירושלים!!! ניקח איתנו את העגל הזה... (נעשה משמרות כל הדרך מי שומר עליו... נחזיק מעמד עד ירושלים, מתוך אופטימיזם שאנחנו מתפתרים ממנו) נקריב אותו ביום ששי לשלמים!!! ונאכל לשני ימים ולילה אחד... ונתחלק בו!! כל אחד יקבל לפי האחוזים שיש לו בנזק... וכך נזכה לכל הפחות לשבת קודש בירושלים... אכילת שלמים!! אין לך סיום טוב לכזה שור נגחן כמו לסיים את זה באכילת שלמים בירושלים... נו... כעת אתה מבין פייביש עגלון... אתה מבין מה הקשר בין ר' זלמן הישישי לר' יצחק הלוי ויניב וחפוט... כולנו בדרך לירושלים עם השור המשותף שלנו... שותפות בנזק...

חשוב לדעת ומצווה לפרסם!!!

רבתי: לאחר חודשיים של לחימה קרקעית מול השור התם והמועד... מול הבור ברה"ר ואשו מושום ממונו... בעזה"ש בשבוע הקרוב אנחנו זוכים לסיים את נוקי ממונו!! ומתחילים משהו חדש... מדין ס"ב: ואילך מתחילים פרק מרובה וזה כמו מסכת חדשה!! זה נושא חדש לגמרי לגמרי... וחשוב לדעת את זה ומצווה לפרסם!!! זו הודמנות לקפוץ על הרכבת!!!

סוף סוף אל תשכח שכשהתחלנו מסכת בבא קמא... היו הרבה יהודים שלא היו פנוים לא נפשית ולא טכנית... היינו ממש בתחילת מלחמה!! בעיצומו של עיזוץ ולא היה ישוב הדעת... ואילו כעת אנחנו אוהזים חודשיים לאחר מכן... מה לעשות... לכל דבר מתרגלים... גם לשגרת מלחמה... ואילו זכות עסק התורה בוודאי נצרך בימים אלו רק יותר ויותר מכל זמן אחר!! בפרט כשמדובר כעת בלילי טבת הארוכים בשילוב ימי השוכב"ם שזה ממש חובת השעה!!! אז אנא!!! נא להעביר כרוז בכל מקום שיש בו יהודים: עורר עורו... כל מי שלא היה לו את הישוב הדעת להתחיל בבא קמא בישוב הדעת... שידע לו שפרק מרובה זה בגדר "פסח שני"!!! אפילו החיילים... אם יש להם זמן פנוי בערב... הרי ויהי בהיות יהושע ביריחו... והנה מלאך ה' והרבו שלופה בידו!!! עתה באתי!!! על מה? על ביטול תורה!!! גם לוחמים צריכים לעסוק בתורה בזמני הפנאי... ק"ו למי שיושב לו בבית ו... ורק טיפה קר בחוץ ולא לגמרי מתחשק לו...

נא לזכור: עסק התורה הוא לא המלצה!! הוא חיוב!!! והגית בו יומם ולילה נאמר ליהושע בן נון בנשימה אחת יחד עם הציווי לצאת למלחמה נגד ז' עממון!! זה הרבו שלופה בידו!!!

עכ"פ בשבוע הבא אנחנו מסיימים עם נוקי ממונו... אנחנו נפרדים מהשור והבור... ואנחנו עוברים להתעסק עם בני אדם!! אנחנו הולכים לפגוש את הגנב המיתולוגי מהעיירה היהודית... החמוד הזה מפעם שהיה נכנס דרך הארובה ויוצא דרך החלון עם שק גדול וכולו רץ רץ וכולם רצים אחריו... (איפה הוא היום... היום הוא עורך מתקפות סייבר דרך המחשב...) יש בברסלב מושג שנקרא "הגנבים הקדושים"!! ר' נחמן זינע"א לימד שצריך לדעת ללמוד מוגנב איך לגנוב שעות יקרות!!! סו"ס גם אנשים הכי עסוקים יכולים למצא חצאי שעות פנויות... החכמה היא לדעת איך לגנוב אותם!!! לא תמיד אפשר להקצות שעה רשמית לעסק התורה... לפעמים צריך להפשיל שרוולים וללמוד את מלאכת הגניבה... לדעת לגנוב שעות יקרות...

אז הנה... מתחילים פרק מרובה... אנחנו הולכים לפגוש שם את הגנב ועל הדרך אנחנו נעשה אצלו שימוש איך גונבים!!! איך מצליחים לחטוף את החצי השני של מסכת בבא קמא!! אה... אבל אם לא התחלתי מהתחלה ולא מספיק הבנתי עד כשיו... אז מה העניין?? סליחה... הגנב גם עושה כאלו חשבונות... גנב שמוצא פלאפון... הוא ישאיר אותו כי הוא לא מוצא את המטען שלו... תלמד לגנוב!!! יש לך אפשרות לחטוף... תחטוף...

גנב הוא האיש המתאים ביותר בלהסביר לנו שלא צריך להיות פרפקציוניסט!! גנב לא מחפש לוקסוס של דברים מושלמים... הוא לוקח מה שיש ושמה ב'חלקו'... יש לנו מה ללמוד ממנו!!! חטוף ואכול חטוף ושתה, כי האי עלמא בי הלילי... כל אחד מאיתנו ילמד מהגנב למקום שלו... כל מיני חיזוקים נקודתיים שלא תמיד חייבים להיות רשמיים ואיסטרטגיים... פרטים יבואו... ברוכים הבאים מסכת "מרובה"...

איך אני אדע מהי השליחות שלי בעולם...?

אנחנו אווזים בפרשת ויחי... יעקב אבינו מכנס את בניו ואומר לכל אחד את התפקיד שלו ואת היעוד שלו בעולם... אבל תכל'ס... בשטח יעקב אבינו מדבר בכלל על משהו אחר... הוא בעיקר מדבר על הנחלה של כל שבת... שבת זבולון מקבל את חוף הים ויששכר את העמק בין המשפטיים ועל הדרך!!! כל שבת לומד גם את היעוד שלו בעולם...

והשאלה זועקת מאליה: אם יעקב אבינו רוצה להגיד ליששכר שהתפקיד שלו ללמוד תורה... אז שיגיד לו את זה בצורה ישירה!!! תקשיב יששכר... זה התפקיד שלך... אתה צריך להיות מרביץ תורה... אתה צריך לקחת על עצמך עול תורה... וממילא! היות וזו השליחות שלך אז תחפש לעצמך מקום מגורים שמתאים לך... בין המשפטיים וכו' וכו' **אבל לאו!** יעקב אבינו מדבר עם יששכר בכלל על הנחלה שלו... הנחלה שלך תהיה בין המשפטיים... (כלומר: בעמק זרעלל כשמשני הצדדים יש הים, באופן ש"וריא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה...") ועכשיו!!! אחרי שיעקב דיבר עם יששכר על הנחלה שלו... עכשיו יששכר אמור להוציא מזה שאם זו הנחלה שקבלת... זה אומר שאני צריך להיות מרביץ תורה ולקבל על עצמי עול תורה... **למה? למה צריך ללכת סחור סחור??**

למה יששכר אמור להבין מה השליחות שלו באמצעות הנחלה שלו... למה זה לא הפוך? ? שיעקב יגיד לו מה התפקיד שלו... ולפי זה יששכר יתאים לעצמו את הנחלה? ? כנ"ל בייחס לזבולון!!! יעקב אמור לזבולון הנחלה שלך בארץ ישראל תהיה על חוף ימים... ירכתך עד צידון- אתה תתגורר קרוב לאזור הסחר העולמי שזה צור וצידון... ומזה!!! מזה זבולון אמור להוציא שכנראה השליחות שלו בעולם? ? למה זה צריך להגיע ברמזים ובעקיפין? ? למה שיעקב לא יגיד בצורה מפורשת... תקשיב זבולון!!! התפקיד שלך זה לעשות פרמטריא ליששכר... ואם ככה... תחפש לעצמך במיקום מתאים... ליד חוף אניות...

מה התשובה???

יש כאן לימוד לדורות!!! **הקב"ה מדבר עם יהודי דרך הנתונים שלנו!!!**

יעקב אבינו פונה לבנים שלו ואומר להם: עכשיו אין לכם בעיה... כי יש לכם אותי!! ואני יכול להגיד לכל אחד מכם בדיוק מה התפקיד שלו... אני יכול למקד אתכם אחד אחד... לשרטט לכל אחד מה בדיוק השליחות שלו בעולם... אבל מה יהיה ביום שאחרי!!! מה יהיה ב"אחרית הימים" שלא יהיה לכם את ישראל סבו שיוכל לסמן לכם אחד שתיים שלוש ולהגיד לכל אחד מה דרך ישראל סבא שלו... מה השליחות הפרטנית שלו בעולם? ?

אז הנה!!! אומר יעקב: "האספו והגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים..."!!! אני אגיד לכם אחת ולתמיד את סימן ההיכר... אין תדעו מאכן ולהבא עד סוף כל הדורות... אין יוכל כל יהודי לדעת ולזהות מה השליחות הפרטנית שלו בעולם... נו... אין??

אמור לי מה הנתונים שה' נתן לך!!!!

ואני אגיד לך על פי זה מה התפקיד שלך!!!!

אם הנתונים העובדתיים שלך זה שאתה "לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות וכו'..." אם אלו הם נתוני השטח שלך... או יותר נכון אם אלו הם הכישרים שלך... **אז כאן!!! בזה השליחות שלך**... אתה צריך למקד את התפקיד שלך!!! אם הנתונים שה' נתן לך זה "בין המשפטיים..." אז התפקיד שלך זה להיות יששכר... אם הנתונים שלך זה "תן שאת ויתר עז" אז השליחות שלך היא נוסח ראובן וכן הלאה וכן הלאה...

כלומר: יעקב אבינו במכוון לא אומר לכל אחד מהשטחים באופן ישיר מהי השליחות שלו!!! **אלא מעמיד כל אחד מול הנתונים שלו!** ודרך הנתונים שלך!!! תלמד לזהות לבד ומעצמך מהי השליחות שלך! ומעניין לציין: אצל יששכר וזבולון ונפתלי... יעקב אבינו מעמיד אותם בעיקר מול הנתונים הגאוגרפים שלהם... סוג הנחלה... ואילו אצל ראובן שמעון ולוי הוא בעיקר מעמיד אותם מול הטבעים שלהם... ואילו ליהודה ויוסף... הוא בעיקר מעמיד אותם מול אוצרות הטבע שיש בנחלה שלהם... עכ"פ יעקב פונה לראובן ואומר לו: אתה "פחז כמים"!!!

נו... ו...?? מה אני אמור לעשות עם זה? ?

לא!!! אני מעמיד אותך מול הנתונים שלך!! ושם!!! שם תחפש את השליחות שלך!! שמעון ולוי... "כלי המס מכרותיהם..." יעקב מדבר בלשון תוכחה... אבל תוך כדי הוא מעמיד את שמעון ולוי מול התכונות שלהם! תדעו שאלו הם נתוני האישיות שלכם!! ואם כך, אז שם!!! שם התפקיד שלכם!! (שים לב: כמה שיעקב פונה אליהם בתוכחה... הוא לא מנסה לשנות אותם... לא רק שאלו אלא הוא מצביע להם על התכונות האלו ואומר להם: כאן העבודה להם)

וכאן מגיע יהודה... וכאן פלעע יעקב מעמיד את יהודה גם מול נתוני התכונות "כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו..." והיות וזה מה שאתה אז "לא יסור שבט יהודה ומחוקק מבין רגליו"!! ובמקביל יעקב מעמיד את יהודה מול האפשרויות והמתנות שה' נתן לו... "אוסרי לגפן עיריה ולשורקה בני אתוננו..." זה אוצרות הטבע שיהיה לך בנחלה ולפי המשאבים והאוצרות האלו תזהה את השליחות שלך...

בקיצור: קורא יקר: אתה מוזמן לפתוח את החומש ותראה את זה כתוב בפירושו!!! יעקב אבינו לא אומר לשבטים שום הוראה ממוקדת!!! הוא פשוט מעמיד אותם- כל אחד מול הנתונים שלו... יש אחד שהוא מעמיד אותו מול תנאי המפה הגיאוגרפית שלו... יש אחד שהוא מעמיד אותו מול אוצרות טבע והמשאבים שבנחלתו ויש אחד שהוא מעמיד אותו מול התכונות שלו... המכנה המשותף בין כולם זה:

אלו הם הנתונים שלך ולפי זה תבין ותזהה את השליחות שלך!!!!

תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים??

מתקשר אלי אברך בן שלושים ואומר לי: מה אני עושה... אני לומד בצורה כזו וכזו ואני לא מתחבר לסוג הלימוד הזה... אני הרבה יותר נמשך ללימוד בקיאות או הלכה... אמרת לו: נו... מה הבעיה?? מציון...

הוא אומר לי: מה אעשה... לפני 15 שנה שמעתי שיחה מאחד מגדולי ישראל שאמר שבשביל לצמוח בתורה צריך ללמוד ככה וככה... אז אני מוכרח ללמוד ככה... ותכל'ס אני לא מתחבר לזה!!! רבנו של עולם... הייתי נבון... לא נוח לי להיות ה'כופר' הראשון שיגלה את אזנו... תשמע... נכון שאחד מגדולי ישראל ככה אמר באחת השיחות ששמעת ממנו... אבל ההההלו... זה לא סתירה שהוא בעצמו התכוין שיום אחד אתה גם צריך להקשיב לעצמך!!! אני יודע בוודאות שהפה שאסר- אותו גדול בישראל בעצמו. הוא הפה שהתיר- ואמר לא פעם ולא פעמיים שכל אחד צריך ללמוד לפי טבעו!! (מה שבטוח: אותו גדול בישראל שהוא נקב בשמו בודאי למד לפי הטבע שלו...) בקיצור: יום אחד, כל

אחד מאיתנו אמור לעמוד מול הנתונים של עצמו!!! להקשיב לעצמו!!! להקשיב כמישיה הטבעית שלו ושם לזהות את השליחות שלו בעבודת ה' ושם למצא את חלקו בתורה!!! ואת היעוד שלו בלהרבות כבוד שמים...

כמובן שהדברים נאמרים בצורה מאוד כוללנית... כאן כל אחד כבר צריך לגשת באופן פרטי לרב שלו שמכיר טבעו... **אם יש משהו כזה!!!**

מה אעשה... אני לא מחמיץ שום הזדמנות לחבוט ולקנטר ו'להיכנס' בכל אלו שהיה מאוד קריטי להם ללכת לישיבה גדולה ומפורסמת ותכל'ס מיד בגיל צעיר הבחור נזרק לבית מדרש ענק בלי שום אפשרות ריאליית להיצמד לתלמידי חכם בעל שיעור קומה שמכיר טבעו ועומד על גביו... ואל תגיד לי שאין תלמידי חכמים שאפשר להתקרב אליהם!! כי ייש!!! רק אצלך נמצאת הבעיה שאתה מוכן להחשיב רק תלמידי חכם כזה שמאוד קשה להשיג אותו... **לקה"ק המתיישב הזה הוא אולי פניו סימן שהוא לא מספיק רציני...** זה טוב בייחס לרופא!! אבל בייחס לתלמידי חכמים לצעורנו הרב זה לא קשור לזה... זה קשור לכל מיני רוחות אחרות שנושבות... מה שנקרא "כח אחר מעורב בו..." יש תלמידי חכמים עצומים שמאוד קל להתקרב אליהם... וה"חטא" היחיד שלהם זה שחם צנועים... והתורה עדיין לא הכריזה עליהם... הם מסתובבים בצידי הדרכים... השאלה היא: כמה אתה מוכן לזהות את חכמת התורה לא לפי מדדים כמותיים ולא לפי המיתוג בעיתון ההרדי...)

מה הפלא שבגיל שלושים הוא מתקשר אלי ומספר לי שהוא שמע שיחה מגדול בישראל שאמר שכך צריך ללמוד... נכון שאותו גדול בישראל אמר! אבל איפה הרב שלך!!! רב שמכיר אותך "אחד על אחד" ויודע להגיד לך איזה חלק באותה שיחה קשור אליך ומה לא... אז לכל אלו שלא היה להם ועדיין אין להם הכוונה צמודה... אז בשביל זה אני פה בשביל לגלות לך: שיום אחד אתה צריך לזהות את השליחות שלך בעבודת ה' **לפי הנתונים שלך!!!** (אני כמובן זורק פה ירי אלטילרי באויר... מה הלאה... אתה תצטרך לעשות שיעורי בית... ובמידת הצורך לברר...) זה שיעורי בית שיום אחד בודאי צריך לעשות אותם!!! לא יתכן שבן אדם בגיל שלושים... שמע את ה'המצאה' בפעם ראשונה בחיים ממני!!! זה... זה מהחלד!!!

רק מה?? מה פה בכל זאת מסובך?? למה אני ה'ראשון' שאומר את זה?

כי תכל'ס... בחור לא יכול לעשות את זה!! בחור בשלב ההתחלה כן חייב להיצמד להדרכה ברורה ואחידה!! ולמה?? כי בגיל צעיר אתה עדיין לא מספיק בשל בשביל לזהות את הטבע והנטייה שלך... והההרהרה- בחור יקר: שאם תשים לב... בערך כל שבועיים בממוצע אתה מחליף את כל הנטיית לב שלך... יום אחד היה לך מוויחין דגדג'ת... נכנסת לסדר א' וזה הלך טוב... זהו... הגעת למסקנה שאני קבעתי את מושבי בלימוד "עיון"!!! אחרי שבועיים הלך החברותא... ואז פתאום לא מצאת ידיים ורגלים והחלטת שבקיאיות... זה 'הדבר'!! אחרי חודשיים התחילה מלחמה... פתאום יש לך כיסופים להתגייס בצבא בצומת כיסופים... בקיצור: בגיל צעיר אתה עדיין לא יכול לזהות את 'אופי' הטבע שלך... ולכן להגיד לבחור "שיקשיב לעצמו" זה... זה במילים אחרות: להקשיב לקריאות של עצמו... ולכן בשלב זה אתה כן צריך להיצמד לקו ברור!!! להנהיג את הישיבה ששם האישיות שלך את אט מתפתחת... ואז! יום אחד יגיע שלב הבלשולת שבו תוכל לעמוד על דעתך... או!!! או שתצמצם לרב גדול שעומד על גבך ומכיר טבעך ואתה מוכן לצעוד איתו כבד דרך... שם!!! מול הרב אפשר גם בשלב זה להיות גמיש... (אני לדוגמה, היות והיה לי רב צמוד שחזר את כל היתק הרפואי שלי וליווה אותי בכל התהפוכות שעוברת עלי... היו לי תקופות לא שגרתיות שלמדתי רמב"ם או טור בית יוסף... החל מזה וכלה בעלון שבועי שהתחלתי להוציא עוד בתוך הישיבה... לי היה מותר כי היה לי רב שליווה ופיקה את התהליך הזה מתחילה ועד סוף וישתפתי פעולה... אז גם לו היה את האור הירוק שהוא יכול לתת לי הכוונה ב'ראש גדול' מחוץ לקופסא... אבל ברגע שאין לך רב ואתה זרוק לך בעולם הגדול... זה חוסר אחריות לתת לך בכזה גיל צעיר 'להקשיב לעצמך...' הבנת??)

אז זהו!!! שאני לא מדבר פה לבחור צעיר (שאין לו רב...) אבל מותר לדעת שיום יבא ואתה כן תצטרך להקשיב לעצמך... לזהות את הנתונים שלך ולדעת להתאים את העבודת ה' שלך והלימוד שלך לפי הנתונים!!!

זה המסר שיעקב אבינו מעביר לשבטים בברכות עד סוף כל הדורות:

רוצה לזהות את התפקיד שלך?? תבדוק מה הם הנתונים שלך!!!

קח אותי בתור דוגמה: אני זוכה לכתוב עלונים!!! כל הכבוד לי... אבל יש פרט נוסף שאתה לא יודע אותו... היות ואני זוכה לכתוב עלונים... אז אני **לא זוכה** לשבת בכלול וללמוד כמו שאר אברכי כולל מרוממים... (אל תדאג... לדפוק כרטיס אני דופק... בשביל לשחק את המשחק ולקבל לפומבא של אברך כולל!!! זה בסדר... אני עומד בנתאים... אבל תכל'ס אני לא אברך!! מה זה הקשקוש הזה?? את מי אני בדיוק מחפש לרמאות??) ולמה לא אברך?? כי אני **לא יכול** להיות אברך!! אין לי את זה!!! מה לעשות... אני לא מסוגל לשבת על המקום ארבע שעות וללמוד... אני כן מסוגל לצרוח ארבע שעות מול המחשב שכולו רועד מהסימני קריאה שאני ממטיר עליו!!! והיות ואלו הם הנתונים שלי לכן אני כותב עלונים!!! (אגב: אני כותב אותם בכלול... זה בשבילך... כדי שאני אהיה 'דאוי לבא בקהל') ואני מודע לכך שלהיות אברך מתמיד זה מעלה הרבה יותר גדולה מלכתוב עלונים... אז מה!!! לא אני בחרתי את הנתונים שלי!! ה' בחר אותם!! אני לוקח ריטלין... אני היפראקטיבי... אני לא יכול לשבת רגוע אפילו רגע אחד... והנתונים האלו של מתאימים ליששכר וזבולון המרביץ תורה כמו כפפה ליד!! ואילו לא מתאימים גרוש לשבת לוי שעוסק בתורה!!! (אני לא יודע אם אתה מעודכן... אבל יששכר זה הרבצת תורה... ולוי זה האברך כולל... אני לא לוי!!! לא זכיתי... אבל זבולון ויששכר אני כן... אחד מהם...) וכל אחד מאיתנו אמור יום אחד לשאול את עצמי: האם יצא לי פעם אחת להקשיב לעצמי?? להקשיב לקול ה' שבוקע מהנתונים שהוא נתן לי?? האם יצא לי פעם להטות אוזן ולשמוע "כה אמר ה'" מהנתונים הסביבתיים שלי שעל פיהם יש לי דרך לזהות מה ה' רוצה ממני?? ? כאן חשוב להדגיש: אני מדבר כאן על תפקיד ולפי זה מה אני מתכוון... יבא אחד ויגיד שהוא הקשיב לנתונים שלי והתברר לו שהתפקיד שלו זה להמשיך לישון כל היום... או להחזיק חזיר בדמות שיאומי... לא אדוני!!! סוג הדברים האלו הם לא נתון... אלא מהחלד!!! אני מדבר על נתונים... על תכונות... שניתן לתרגם אותם לדברים חייביים... כאן צריך להקשיב לעצמך... בקיצור: זה לא על רגל אחד... מה שבטוח: מי שמוצא את עצמו בתהליך ממושך של חוסר עניין... שווה בדיקה מעמיקה אולי... אולי אני לא מספיק עירני להתאים את תפקידי מול הנתונים שה' נתן לי ואיך זיל גמור...